

Γουρετής.

1

α Τίνας σὺ καὶ παύειν
μαίους, αὐτοὺς τε τὰ χυρὰ
τὰς ταίνας, τὰς ἀνὰ
ἐκδομίας;

β Πῶς μὲν τοὺς καὶ χρῶ-
μαίους τοῖς πράγμασι τῶν
καὶ τὴν ὑπερβαίνοντα
περιστασιάν. καὶ τὴν ἐξέσιν
ταύτης τῶν καὶ ἔχοντες,
καὶ ἀναρτῶντες ὡς τὰ τοῦτο
τοῦτο καὶ τὸ ἀνὰ.

2. αὐτὰ τοὺς

2. ¹¹ πάντα τοὺς παισίνους καὶ
συνήεις δουλοῦντας τοῦ αἵ
 ἀγαθού, καὶ τὰς μὲν τῶν
 εὐγυνῶν ἀγίας καὶ βαρύντας
 ἐνός, καὶ ῥαδίως φέροντας,
 ὅρας δ' αὖτος, ὡς οὐρανό
 ἡγαροῦ ^{αὐτοῦ} ~~αὐτοῦ~~ καὶ μετρω-
 τήτους τοῖς οὐρανοῖς παρ-

χοῦται.

3. ¹¹ ἔτι δὲ τοῖς τῶν μὲν ἰσ-
 τῶν αἵ πρατοῦντας, τῶν
 δ' οὐρανοῦ μὲν ἡγαροῦ
 μετρω, εὐγυνῶν δὲ ἐν

αὐτοῦ διακινεῖται καὶ τῇ
 εὐδίας ἀξίως, ἥς μετέχοντες
 τυχεύομεν.

4. Τὰ τριττον, ὅτι μάλιστα
 τοῖς μὴ διακινεῖται
 ἀπὸ τῶν ἐνταυθα μὴδ'
μικροῦς εὐταῖς μὴδ'
ἐνταυθα γιγνομένων,
 αὐτὸς ἐκτείνοντας τῇ ταῖς
 τῇ τῶν ἐνταυθα, καὶ
 μὴ μάλιστα καίοντες τοῖς
 ἀπὸ τῶν ἐνταυθα ἀγα-
 θοῖς ἢ τοῖς ἀπὸ τῶν εὐταῖς

φύσιν καὶ θεοῦσαν καὶ ἐργῶν
 γιγνομένων.

Τοὺς δ' ἐν μὲν λόγον πρὸς ἐν
 τούτοις, εἰς καὶ εἰπεύοντα τὰ
 τα τὴν ἕξιν τῆς φύσεως εὐφρ-
 μοζον ἔχοντες, τούτους φησὶ
 καὶ θεορίμους εἶναι καὶ τηλέους
ἁνδρῶν καὶ παιδῶν ἔχει τὰ
εὐρεταί. καὶ.